

Brussel, 23 juni 2026
(OR. en)

10765/26

SOC 414
ENER 414
ENV 774
ECOFIN 845
COMPET 792
COH 122

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de Raad
Betreft:	Ontwerpconclusies van de Raad over "huisvesting: demografische verschuivingen en beleidsvorming"

1. Het voorzitterschap heeft ontwerpconclusies van de Raad opgesteld over "huisvesting: demografische verschuivingen en beleidsvorming".
2. Op 24 maart, 24 april en 22 mei 2026 zijn de conclusies door de Groep sociale vraagstukken besproken.
3. Er is een beginselakkoord bereikt over de ontwerptekst in de bijlage bij deze nota.
4. Tijdens zijn vergadering van 19 juni 2026 is het Comité van permanente vertegenwoordigers op deze kwestie teruggekomen in het kader van de voorbereiding van de komende zitting van de Raad Epsco.
5. Derhalve wordt de Raad (Epsco) verzocht de ontwerpconclusies van de Raad in de bijlage tijdens zijn zitting op 29 juni 2026 goed te keuren.

ONTWERPCONCLUSIES VAN DE RAAD OVER
huisvesting: demografische verschuivingen en beleidsvorming

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

ZICH VERHEUGEND OVER:

1. Het Europees plan voor betaalbare huisvesting, dat op 16 december 2025 door de Europese Commissie is aangenomen, waarin wordt benadrukt dat onze huizen de bouwstenen van onze gemeenschappen, het fundament van onze samenleving en democratie en een hoeksteen van de menselijke waardigheid zijn. Erkennende dat huisvesting een bevoegdheid van de lidstaten, regio's en steden blijft, is het Europees plan voor betaalbare huisvesting het eerste alomvattende plan op EU-niveau dat tot doel heeft de inspanningen te ondersteunen van de lidstaten, regio's en steden bij de aanpak van de huisvestingscrisis en de verschillende gevolgen ervan, waaronder de sociale dimensie.

ERKENNEND HETGEEN VOLGT:

2. Huisvesting is een fundamentele pijler van het leven van iedereen en heeft een directe invloed op de levenskwaliteit en het welzijn van individuen en gezinnen. Zoals erkend in beginsel 19 van de Europese pijler van sociale rechten, wordt aan mensen in nood toegang tot sociale huisvesting of tot hoogwaardige hulp bij huisvesting verleend. Een dergelijke toegang vormt vaak een belangrijke eerste stap op weg naar arbeidsmarktparticipatie en werkgelegenheid, die beide belangrijke factoren zijn voor zowel armoedebestrijding als concurrentievermogen.

3. Huisvesting is een horizontaal thema vanwege de verwevenheid met talrijke, onderling verbonden sectoren. Het waarborgen van gelijke toegang tot betaalbare en adequate huisvesting speelt een cruciale rol bij cohesie, sociale inclusie en rechtvaardigheid, en draagt ertoe bij dat inwoners kunnen wonen waar zij dat willen¹. Het ondersteunt ook de economische prestaties en het concurrentievermogen, onder meer door een circulaire en veerkrachtige economie te bevorderen en door arbeids- en onderwijsmobiliteit, werkgelegenheid en het aantrekken en behouden van talent te vergemakkelijken. Bovendien maakt het gezinsvorming of -uitbreiding mogelijk en helpt het zo demografische uitdagingen aan te pakken.
4. Huisvesting heeft een belangrijke milieudimensie: toegang tot betaalbare woningen in de buurt van werk, onderwijs en essentiële voorzieningen zorgt ervoor dat er minder moet worden gependeld, waardoor de druk op het vervoer en de CO₂-uitstoot afnemen, met positieve gevolgen voor de mitigatie van klimaatverandering.
5. Tegelijkertijd spelen demografische factoren zoals bevolkingsomvang, leeftijdsopbouw, gemiddelde samenstelling van huishoudens en migratie van het platteland naar de stad een belangrijke rol bij het vormgeven van huisvestingsbehoeften. Deze behoeften verschillen sterk van lidstaat tot lidstaat en zelfs van regio tot regio binnen een lidstaat.
6. Huisvesting blijft een bevoegdheid van de lidstaten. Ondanks de verschillen in huisvestingsbeleid in de lidstaten rechtvaardigen de veelzijdige uitdagingen en kansen samenwerking, wederzijds leren en de uitwisseling van goede praktijken in de hele Europese Unie, met volledige inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid.
7. De verschillende dimensies van de huisvestingsproblemen waarmee veel burgers in de Europese Unie worden geconfronteerd, waaronder de toegang tot betaalbare huisvesting, zijn in oktober 2025 besproken tijdens de Europese Raad, waarbij de kwestie als urgent werd aangemerkt.

¹ “Much more than a market”, verslag van Enrico Letta (2024).

WIJZEND OP HET VOLGENDE:

8. In veel steden, regio's en lidstaten van de Unie is huisvesting uitgegroeid tot een maatschappelijke, veelzijdige en intergenerationele uitdaging die gevolgen heeft voor de cohesie, de sociale, demografische en ecologische duurzaamheid, het concurrentievermogen en het vertrouwen van het publiek.
9. Verstedelijking, als gevolg van de migratie van platteland naar stad en de concentratie van werkgelegenheid en onderwijsmogelijkheden in steden, heeft de huisvestingscrisis verergerd. Grondschaarste, al te restrictieve regelgeving, stijgende bouwkosten en vastgoedspeculatie hebben in sommige gevallen de ontwikkeling van een passend woningaanbod, dat nodig is om aan de vraag te voldoen, aanzienlijk belemmerd en verstoord.
10. In bepaalde gebieden, met name daar waar sprake is van grote toeristenstromen of andere relevante factoren, oefent de markt voor kortetermijnverhuur extra druk uit op de beschikbaarheid van betaalbare huisvesting voor iedereen. In andere gebieden heeft die markt daarentegen positieve effecten op het toerisme en de sociaaleconomische ontwikkeling en zorgt die ervoor dat de woningvoorraad efficiënter wordt benut. Indien woningen steeds vaker worden beschouwd als een speculatief beleggingsobject in plaats van als een maatschappelijk goed, wordt de betaalbaarheid van huisvesting verder ondermijnd.
11. De negatieve gevolgen van de klimaatverandering hebben een reeks directe en indirecte gevolgen voor huisvesting, waaronder het ontwerp, de bouw, de renovatie en het onderhoud ervan, waardoor het huisvestingsbeleid moet worden aangepast om een duurzame en klimaatbestendige gebouwde omgeving te waarborgen. Tegelijkertijd kunnen milieueisen van invloed zijn op de bouwkosten van betaalbare woningen. Hoewel deze vereisten essentieel zijn om duurzaamheidsdoelstellingen te ondersteunen, kunnen zij de initiële investeringsbehoeften vergroten. Het is daarom belangrijk om met dit aspect rekening te houden als een van de factoren die van invloed zijn op de betaalbaarheid van woningen, investeringen en het aanbod, waarbij ook de positieve langetermijneffecten van de milieueisen in aanmerking moeten worden genomen. Bijgevolg vereist huisvestingsbeleid een holistische aanpak waarbij betaalbaarheid, duurzaamheid en hoogwaardige huisvesting en gebouwde omgeving worden geïntegreerd en waarbij tegelijkertijd energie-efficiëntie en het gebruik van hernieuwbare energie worden gestimuleerd.

12. Een ander aspect van de structurele aard van de Europese huisvestingsproblematiek komt tot uiting in de ingrijpende verschuivingen in de samenstelling van huishoudens en in de manieren waarop woningen worden gebruikt. In de hele EU stijgt de vraag naar woningen sneller dan de bevolking toeneemt, doordat de gemiddelde gezinsgrootte afneemt, mensen pas op latere leeftijd een relatie aangaan, scheidingen vaker voorkomen en de levensverwachting toeneemt, vaak in combinatie met een hogere prevalentie van handicaps.
13. De gevolgen van de huisvestingscrisis zijn het sterkst voelbaar bij bepaalde bevolkingsgroepen in onzekere huisvestingssituaties, zoals jongeren en studenten, huishoudens met een laag inkomen, alleenstaande ouders, gezinnen met kinderen, Roma-gezinnen en mensen in kwetsbare situaties, waaronder slachtoffers van gendergerelateerd geweld, ouderen en personen met een handicap. Bovendien zijn de gevolgen van de huisvestingscrisis onder meer een toename van het aantal daklozen en ontoereikende en onzekere huisvesting. Hoewel de huisvestingscrisis de bovengenoemde groepen onevenredig zwaar treft, treft zij tegelijkertijd ook in toenemende mate huishoudens met een gemiddeld inkomen, waaronder huishoudens die niet in aanmerking komen voor sociale huisvesting of gerichte steun, maar op de vrije markt geen passende woning kunnen vinden, zoals essentiële werknemers (bv. personeel in de gezondheidszorg en leerkrachten).
14. Door de vergrijzing van de Europese bevolking blijven veel ouderen in woningen die mogelijk niet langer beantwoorden aan hun veranderende behoeften op het gebied van toegankelijkheid, aanpasbaarheid of betaalbaarheid, met volledige eerbiediging van het recht op eigendom. Goede voorbeelden daarvan zijn betaalbare co-huisvesting, door de gemeenschap geleide huisvesting en andere innovatieve huisvestingsinitiatieven die intergenerationele solidariteit en gedeeld wonen bevorderen. Intergenerationeel samenwonen kan ouderen in staat stellen zelfstandig in hun huis te blijven wonen en tegelijkertijd jongeren betaalbare huisvestingsmogelijkheden bieden. Zo'n aanpak kan bijdragen tot het bevorderen van een nieuw intergenerationeel “contract”, dat past in de strategie voor intergenerationele rechtvaardigheid van de Commissie.

15. Jongere generaties hebben moeite om toegang te krijgen tot betaalbare en geschikte woningen, wat vaak leidt tot overvolle of ontoereikende woonomstandigheden. Dit kan ertoe leiden dat jongeren, met name jongeren uit kansarme milieus, geen toegang krijgen tot openbare diensten en onderwijs, stages, leerlingplaatsen of werkgelegenheid. Dit kan hun financiële onafhankelijkheid beperken en het risico op sociale uitsluiting vergroten, met name in regio's met een hoge inflatie en een beperkt huuraanbod.
16. Een aanzienlijk deel van de jongeren woont nog steeds bij hun ouders, niet uit vrije keuze maar uit noodzaak, omdat zelfstandig wonen financieel niet haalbaar is. Betaalbare huisvesting is dan ook een van de factoren die het vermogen van jongeren om een gezin te stichten of uit te breiden en hun persoonlijke aspiraties te vervullen, vertragen of belemmeren, zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie van 11 oktober 2023 getiteld "Demografische veranderingen in Europa: een toolbox voor actie", die door de Raad werd verwelkomd in zijn conclusies van 12 december 2023 over het in goede banen leiden van demografische veranderingen in Europa.
17. Slechte huisvesting heeft² onevenredig nadelige gevolgen voor vrouwen en meisjes, met name als gevolg van lagere inkomens, toegenomen armoede, een hoger percentage eenoudergezinnen en ongelijke toegang tot eigendoms- en huisvestingsrechten, wat een weerspiegeling is van bredere structurele ongelijkheden. Bij het opstellen van huisvestingsbeleid en langetermijnprogramma's op het gebied van huisvesting, die erop gericht zijn iedereen toegang te bieden tot duurzame, betaalbare en adequate huisvesting, moet hiermee terdege rekening worden gehouden.
18. Ondanks de duidelijke discrepantie tussen vraag en aanbod op het gebied van huisvesting blijft een aanzienlijk deel van het gebouwenbestand in de EU leeg staan. Dit onderstreept dat de huisvestingscrisis in Europa niet alleen te maken heeft met het aantal woningen, maar ook met de spreiding ervan, de geschiktheid en toereikendheid ervan in termen van kwaliteit en de afstemming op de werkelijke behoeften van de bevolking.

² Fundamental rights and housing in the EU's climate and energy transition, Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (2026)

19. Veel plattelandsgebieden, met name de meest afgelegen en de minder ontwikkelde, worden geconfronteerd met een bevolkingsafname, wat leidt tot een hoog aantal leegstaande en vaak vervallen woningen. Daarentegen blijft de vraag in economisch dynamische gebieden groot, waardoor de territoriale verschillen nog verder toenemen. Deze onevenwichtigheid vergroot de groeiende kloof tussen stedelijke en landelijke gebieden en weerspiegelt diepere structurele problemen, waaronder andere belangrijke aspecten zoals economische ontwikkeling en werkgelegenheid.
20. Het verzamelen en vergelijken van gegevens blijft een andere uitdaging, aangezien het huisvestingsbeleid vaak territoriaal of lokaal bepaald is en datasets vaak versnipperd zijn en geen rekening houden met de territoriale en demografische dimensie van de dynamiek op het gebied van huisvesting en dakloosheid.
21. In het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over “Woningschaarste aanpakken via een betaalbaar, duurzaam en gezinsgericht huisvestingsbeleid” wordt gewezen op de noodzaak van een ambitieuzere en sociaal evenwichtigere Europese aanpak van de huisvestingscrisis en wordt benadrukt dat betaalbare, duurzame en gezinsgerichte huisvesting van essentieel belang is voor sociale cohesie en inclusie. Er wordt gewezen op het verband tussen onzekerheid ten aanzien van huisvesting, energiearmoede en sociale uitsluiting en er wordt opgeroepen tot gerichte steun voor groepen in kwetsbare situaties. In het advies wordt ook benadrukt hoe belangrijk het is om de huursector met openbare huisvestingsaanbieders en huisvestingsaanbieders die geen winst nastreven te versterken, de financialisering van huisvesting tegen te gaan, het subsidiariteitsbeginsel in acht te nemen, meer te investeren in sociale en betaalbare huisvesting en ervoor te zorgen dat de groene transitie sociaal rechtvaardig blijft en dat het toekomstige huisvestingsbeleid inspeelt op demografische veranderingen.
22. In het verslag van het Europees Parlement over de “huisvestingscrisis in de Europese Unie en het voorstellen van oplossingen voor fatsoenlijke, duurzame en betaalbare huisvesting” wordt benadrukt dat er behoefte is aan een alomvattend Europees antwoord op de huisvestingscrisis. Er wordt benadrukt dat toegang tot betaalbare, duurzame en fatsoenlijke huisvesting een sociale en economische prioriteit is.

In het verslag wordt opgeroepen tot meer investeringen in sociale en betaalbare huisvesting, vereenvoudiging van procedures, betere bescherming van huurders en groepen in kwetsbare situaties en tot maatregelen om dakloosheid, uitsluiting van huisvesting en energiearmoede aan te pakken. Daarnaast wordt ook gewezen op het belang van duurzame stedelijke ontwikkeling, waarbij milieu- en sociale normen worden gewaarborgd en gezinnen en jongeren worden ondersteund, en wordt er opgeroepen tot actie tegen speculatieve druk en financialiseringspraktijken.

23. Tijdens de informele ministeriële bijeenkomst van 11 en 12 mei in Nicosia benadrukten de ministers en relevante belanghebbenden hun gezamenlijk voornemen om de huisvestingscrisis aan te pakken. De deelnemers wisselden van gedachten en deelden hun ervaringen met vereenvoudigingsmaatregelen als katalysator voor het versnellen van het woningaanbod en het aantrekken van investeringen als cruciale factor voor het stimuleren van nieuwbouw en renovatie. Zij benadrukten daarbij dat dit met de nodige voorzichtigheid en in overeenstemming met bestaande milieu- en regelgevingsnormen moet gebeuren. De ministers noemden innovatie en het gebruik van digitale instrumenten belangrijke aanjagers voor het verhogen van de productiviteit in de bouwsector en het verwezenlijken van de milieudoelstellingen van de Unie.

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE:

VERZOEKT DE LIDSTATEN OM, in overeenstemming met hun nationale bevoegdheden en rekening houdend met nationale omstandigheden en specifieke kenmerken:

24. Bij de ontwikkeling van het huisvestingsbeleid de dynamische wisselwerking tussen demografische trends en huisvestingsbehoeften TE BEVORDEREN en eveneens REKENING TE HOUDEN met de huisvestingsbehoeften van degenen die geen huisvesting op de reguliere woningmarkt kunnen vinden, ongeacht hun leeftijd, waaronder personen in kwetsbare situaties, en in te zien dat huisvestingsbehoeften, marktbeperkingen en passende beleidsreacties moeten worden beoordeeld en aangepakt in het licht van de lokale en regionale omstandigheden.

25. REKENING TE HOUDEN MET de voorkeuren van ouderen door de toegang tot moderne, aanpasbare en toegankelijke huisvesting te bevorderen. Dit moet ouderen, waaronder ouderen met een handicap, helpen hun onafhankelijkheid, autonomie, veiligheid en waardigheid te behouden, hetzij door hen in staat te stellen veilig in hun eigen huis te blijven wonen door dit aan te passen, te renoveren of te herbestemmen, hetzij door de toegang te vereenvoudigen tot moderne en toegankelijke huisvesting die is ontworpen om op hun veranderende behoeften in te spelen.
26. In OVERWEGING TE NEMEN dat intergenerationele solidariteit ook een belangrijke rol kan spelen bij het dichten van de kloof tussen stedelijke en plattelandsgebieden, omdat het even belangrijk is kansen te creëren voor de jonge beroepsbevolking in plattelandsgebieden als in grotere steden wat betreft demografische duurzaamheid, het concurrentievermogen van lokale gemeenschappen en het vertrouwen van het publiek.
27. In voorkomend geval gebruik te maken van de mogelijkheden en steun die worden geboden door het huisvestingspakket dat de Europese Commissie in december 2025 heeft gepresenteerd. Dit bevat het Europees plan voor betaalbare huisvesting, de herziene staatssteunregels, de Europese strategie voor woningbouw en het Nieuw Europees Bauhaus.
28. Waar van toepassing het gebruik van publieke en particuliere investeringen en van mechanismen zoals het aanstaand pan-Europese investeringsplatform en het vereenvoudigingspakket huisvesting TE BEVORDEREN. Aandacht voor gebieden die te kampen hebben met aanhoudende huisvestingsdruk – waar de vraag altijd hoger is dan het aanbod, waaronder gebieden waar de woningmarkt in sommige lidstaten “overspannen” wordt genoemd – is met name belangrijk om het woningaanbod beter af te stemmen op de lokale behoeften. Tegelijkertijd kunnen goed ontworpen maatregelen helpen om de administratieve lasten tot een minimum te beperken, de officiële procedures te stroomlijnen, en zorgen voor een efficiënt gebruik van beschikbare middelen.

29. De beschikbaarheid van betaalbare, geschikte, toegankelijke, inclusieve en duurzame huisvesting TE BEVORDEREN door middel van kosteneffectieve, innovatieve en milieuvriendelijke bouw- en renovatiemethoden, met inbegrip van benaderingen op basis van de beginselen van het Nieuw Europees Bauhaus, waarbij duurzaamheid, betaalbaarheid, esthetiek en inclusie worden gecombineerd. Het gebruik van digitale ontwerpinstrumenten en modulaire en geïndustrialiseerde bouwmethoden die kunnen zorgen voor productiviteitswinst, schaalvergroting en lagere bouwkosten AAN TE MOEDIGEN. Vereenvoudiging, herbestemming en hergebruik van het bestaande gebouwenbestand waar mogelijk ONDERSTEUNEN in overeenstemming met de nationale context en prestatienormen. De gerichte renovatie, herbestemming en functionele aanpassing van bestaande gebouwen kan bijdragen tot een grotere beschikbaarheid en betaalbaarheid van huisvesting en tegelijkertijd energie-efficiëntie en bredere sociale doelstellingen ondersteunen.
30. Bij het ontwikkelen van bouw- en renovatiebeleid REKENING TE HOUDEN MET de beperking van en aanpassing aan de klimaatverandering in zowel nieuwe als bestaande gebouwen, door de ontwikkelingen voor sociaal gemengd gebruik en op de natuur gebaseerde oplossingen te bevorderen, terwijl het comfort en de levenskwaliteit worden verbeterd, stadsvernieuwing wordt ondersteund en ruimtebeslag wordt beperkt in overeenstemming met het regelgevingskader van de Unie.
31. Het gebruik van innovatieve bouwproducten en -methoden, zoals bouwwerkinformatie-modellering, VERHOGEN; deze kunnen zorgen voor productiviteitswinst, opschaling en lagere bouwkosten, en zo het aanbod van betaalbare huisvesting helpen te vergroten.
32. Een coherent huisvestingsbeleid TE BEVORDEREN en daarbij de huisvestingsdimensie te integreren in ander relevant beleid of op gebieden als sociaal welzijn, gelijkheid, werkgelegenheid, stedelijke en plattelandsontwikkeling, regionale cohesie, onderzoek en ontwikkeling en gezondheidszorg. Bij deze integratie moet rekening worden gehouden met de gevolgen van dit beleid voor bevolkingsgroepen als jongeren, studenten, gezinnen met kinderen, eenoudergezinnen, huishoudens met een laag inkomen, personen in kwetsbare situaties, daklozen, ouderen en personen met een handicap, wat betreft de toegang tot en de betaalbaarheid en kwaliteit van huisvesting.

33. De beschikbaarheid van hoogwaardige, betrouwbare en vergelijkbare gegevens TE VERBETEREN in samenwerking met regionale en lokale autoriteiten overeenkomstig hun bevoegdheden, ten behoeve van empirisch onderbouwde beleidsvorming, doeltreffende monitoring en de evaluatie van woningbouwprojecten, op basis van bestaande gegevensbronnen en het gebruik van digitale modelleringsinstrumenten, geavanceerde analyse en andere innovatieve methoden. Deze informatie kan de sociale gevolgen van het korte- en langetermijnbeleid in kaart brengen, en trends over de hele bevolking, waaronder mensen die in afgelegen, ultraperifere of overzeese landen of gebieden wonen, personen in kwetsbare situaties, ouderen, personen met een handicap of personen die worden uitgesloten op de woningmarkt.
34. Indicatoren van on vervulde huisvestingsbehoeften zoals dakloosheid, overvolle woningen, woningnood en bovenmatige uitgaven voor huisvesting TE MONITOREN. Gegevens kunnen ook betrekking hebben op de beschikbaarheid en de planningsfase van grond die geschikt is voor woningbouw.
35. Het gebruik van robuuste en hoogwaardige gegevens, uitgesplitst naar geslacht en naar de basiskenmerken en sociaal-economische kenmerken van personen, TE BEVORDEREN als instrument voor gericht en samenhangend huisvestingsbeleid, inclusief maatregelen om energiearmoede en de betaalbaarheid van huisvestingsgerelateerde energiekosten aan te pakken. Er moet speciale aandacht worden besteed aan het verbeteren van gegevens over de huurmarkt en het bevorderen van een efficiënter gebruik van de woningvoorraad, door, waar mogelijk binnen de nationale administratieve kaders, leegstaande woningen, hun locatie en toestand in kaart te brengen, en hun terugkeer op de markt te vergemakkelijken. Alle maatregelen moeten in overeenstemming zijn met de beginselen van betere regelgeving, waaronder het vermijden van extra kosten, regeldruk en administratieve lasten.
36. Het gebruik van interoperabele digitale gegevenssystemen, gemeenschappelijke indicatoren en moderne instrumenten voor gegevensuitwisseling AAN TE MOEDIGEN, zonder de regels inzake gegevensbescherming en bestaande praktijken op het gebied van gegevensverzameling uit het oog te verliezen.

37. De uitwisseling van kennis en beste praktijken op alle bestuursniveaus TE BEVORDEREN, ook op het niveau van regionale en lokale overheden en bij belanghebbenden, onder meer in het kader van het Europees platform voor de bestrijding van dakloosheid en bij het bevorderen van de “huisvesting eerst” -aanpak.

VERZOEKT DE EUROPESE COMMISSIE HET VOLGENDE TE DOEN:

38. De inspanningen van de lidstaten op bestuurs-, regionaal en lokaal niveau te blijven ondersteunen om het volgende aan te pakken:
- a) het gebrek aan betaalbare, geschikte, inclusieve, toegankelijke en duurzame huisvesting, met volledige inachtneming van de nationale bevoegdheden en het subsidiariteitsbeginsel;
 - b) gegevenslacunes met betrekking tot de woningmarkt, zoals prijzen, verhuur en de start van de bouw bij zakelijk onroerend goed;
 - c) dakloosheid, met name door wederzijds leren te ondersteunen en het werk van het Europees platform voor de bestrijding van dakloosheid te vergemakkelijken.
39. De komende Europese Alliantie voor huisvesting TE BEVORDEREN als een forum voor open dialoog, wederzijds leren en gezamenlijke actie om huisvestingsproblemen aan te pakken, op basis van een werkprogramma dat in overleg met de lidstaten moet worden ontwikkeld, wetende dat de deelname van de lidstaten aan dit initiatief vrijwillig is.
40. Het toekomstige pan-Europese investeringsplatform in samenwerking met de lidstaten, de Europese Investeringsbank, nationale en internationale stimuleringsbanken en andere belanghebbenden zodanig TE ONTWERPEN dat het gebruiksvriendelijk en toegankelijk is en inspelt op de behoeften van de gebruikers, wetende dat de deelname van de lidstaten aan dit platform vrijwillig is.
41. REKENING TE HOUDEN met de gevolgen van het huidige kader voor de sectorindeling van socialewoningbouwverenigingen en met hun financiële verplichtingen als onderdeel van de overheidsschuld voor het aanbod van betaalbare en sociale huisvesting.
-

Referenties

1. Primair EU-recht

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

2. EU interinstitutioneel

Europese pijler van sociale rechten

3. EU-wetgeving

Verordening (EU) 2025/2458 van het Europees Parlement en de Raad van 26 november 2025 betreffende Europese statistieken over bevolking en huisvesting, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 862/2007 en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 763/2008 en (EU) nr. 1260/2013

4. Raad van de Europese Unie

Aanbeveling van de Raad van 11 mei 2026 over het Nieuw Europees Bauhaus

Conclusies van de Raad van 9 maart 2026 over het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid 2026

Conclusies van de Raad van 26 februari 2026 over de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's – "Een EU-agenda voor steden: groei en welvaart stimuleren"

Conclusies van de Raad van 2 december 2024 over het waarborgen van het evenwicht tussen werk en privéleven en gendergelijkheid voor alle generaties in het licht van demografische uitdagingen

Conclusies van de Raad van 2 december 2024 over het verbeteren van de toegang tot ondersteunende diensten en diensten voor arbeidsvoorziening ter bevordering van de sociale inclusie van mensen die met armoede of sociale uitsluiting worden bedreigd, waaronder Roma, door territoriale ongelijkheden te verminderen

Conclusies van de Raad van 9 oktober 2023 over maatregelen om gelijke toegang voor Roma tot adequate en gedesegregerde huisvesting te waarborgen, en om gesegregerde nederzettingen aan te pakken

Conclusies van de Raad van 8 juni 2020 over demografische uitdagingen - te volgen koers

5. Europees Parlement

“Towards a new regulatory framework for European population statistics”, (2022)

“Housing affordability problems across socio-demographic groups”, (2025)

[Huisvestingscrisis in de Europese Unie en het voorstellen van oplossingen voor fatsoenlijke, duurzame en betaalbare huisvesting](#), 2026

6. Europese Commissie

“Demografische veranderingen in Europa: een toolbox voor actie” – Mededeling (2023)

“Het Europees plan voor betaalbare huisvesting” – Mededeling (2025)

“De Europese strategie voor woningbouw” – Mededeling (2025)

“Nieuw Europees Bauhaus - van visie naar uitvoering” – Mededeling (2025)

“Strategie voor intergenerationele rechtvaardigheid” – Mededeling (2026)

“Demography 2040: cities keep growing, while population shrinks in remote rural regions” – JRC (2025)

7. Europees Economisch en Sociaal Comité

“Woningschaarste aanpakken door middel van een betaalbaar, duurzaam en gezinsgericht huisvestingsbeleid” (2026)

8. Bureau voor de grondrechten

Fundamental rights and housing in the EU’s climate and energy transition, Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (2026)

9. Verenigde Naties

[Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap \(2006\)](#)

“The Right to Adequate Housing”, Factsheet nr. 21-Rev.1 (2014)

10. Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)

[“Doing Better for Children”](#) (2009)

11. Academisch artikel

Clair, A. (2019). [Housing: an under-explored influence on children’s well-being and becoming](#). Child Indicators Research, Volume 12, bladzijde 609-626

12. Overig

“Population change and housing across the lifecourse: demographic perspectives, methodological challenges and emerging issues”, Centre for Population Change (CPC) (2015)

“Much more than a market”, verslag van Enrico Letta (2024)

“The Role of Demographic Data in Property Investment Decisions”, PropertyData (2025)

Conclusies van het Deense voorzitterschap over het toekomstige Europees plan voor betaalbare huisvesting (2025), gesteund door 26 lidstaten
